

[Drachmann.]

kendte Teorier om, at det alt sammen ordner sig bedst af sig selv. Men nu vil man dog altsaa bidrage med $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. for at sætte denne Selvbevægelse i Gang. Man husker, at et af de vigtigste Resultater af det saakaldte Industriudvalgs Arbejde i sin Tid blev en Beregning af den paastaaede Toldbyrde fra det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Side, og dette var en — jeg tør ikke sige Perfidi, for det har man vist ikke Lov til, men en Tilsnigelse national-økonomisk set, fordi det ærede Medlem Hr. Himmelstrup gik ud fra det, han skulde bevise, nemlig at der *virkelig var en Toldbyrde*. Det var Problemet i hele Sagen, men det ærede Medlem Hr. Himmelstrup gik ud fra, at den Toldbyrde, han skulde vise eksisterede, faktisk var en given Størrelse, og paa Basis heraf og ved at dividere Antallet af Arbejdere i de danske toldbeskyttede Industrier op i denne, kom han til det, navnlig for Venstrepresen, ganske overvældende og forfærdende Resultat, at der for at opretholde Beskæftigelse i de danske Industrier med vistnok 100 000 Mand, hvilede paa den øvrige Befolkning en Byrde af 1 000 Kr. pr. Mand. Hvis man nu vil gaa ind i denne Beregning, som ikke er rigtig med Hensyn til Toldbyrden, fordi den er et problematisk Begreb, men som dog nogenlunde kan forsvares her, hvor Hovedresultatet, de $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., er en given Størrelse, saa given, at den staar opført her som et sikkert Tab for den højtærede Finansministers Kasse — eller rettere sagt for ikke at blive misforstaaet: for Statskassen —, saa kan man her beregne, hvad Venstres pludselige, noget nikotinomtumlede Kærlighed til Beskæftigelsen koster. Jeg tror, man regner højt, og jeg tror, man regner forkert, hvis man siger, at en Merbeskæftigelse af 20 pCt. vil kunne blive Resultatet, men jeg skal ikke være smaalig, jeg skal gaa ind paa, at der virkelig kan opnaas en saadan Beskæftigelse, som ingen ansvarlig Fagmand tror vil kunne opnaas, men sæt, der blev en Merbeskæftigelse af 20 pCt. for Cigarmagerne, saa vil det med Hensyn til de rene Cigarmagere betyde 600 Mand mere i Arbejde om Aaret. Og jeg vil da stille Venstre overfor — stadig udregnet efter de samme Metoder, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup benyttede —, at dette vil betyde, at Beskæftigelsen i Cigarfaget tilvejebragt ved denne mærkelige Maade, man her i Dag vil tvinge igennem i Folketinget, vil koste 7 500 Kr. pr. Arbejder. Jeg ønsker de Herrer i Venstre til Lykke med, at de skal stemme for et saa mærkeligt Resultat. Det kunde i alt Fald

maaske bidrage til, at vore Synspunkter, vore beskedne kun til 1 000 Kr. vurderede Synspunkter, kunde komme i Betragtning en anden Gang. Men det foreløbige Resultat, det egentlige haandgribelige Resultat med Hensyn til denne meget misbrugte Paa-stand om Beskæftigelsen — den, som man kan se i Bladene —, er foreløbig, at der kommer et Par Hundrede Mand Cigaretarbejdere paa Gaden i den allernærmeste Fremtid. Det er det eneste, der foreløbig er virkeligt med Hensyn til Beskæftigelsen som Følge af dette Lovforslag, og det underbygger vor Tro paa, at det er et ganske forfejlet Skridt, man har gjort, at det i Virkeligheden kun er at kaste $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr.s sikker Indtægt, oven i Købet hvilende paa et decideret Luksusforbrug, ud af Statskassen til Glæde for ingen og intet. Og tilmed frygter vi, hvad ogsaa den højtærede Finansminister paa et givet Tidspunkt har frygtet, og som Tobaksfabrikanterne understreger, at dette kan give Anledning til en forøget billig Import. Det var jo Problemet i sin Tid, i 1922, og jeg er bange for, at det vil blive Resultatet af Nedsættelsen, der ganske vist ikke er saa stor for de billige Cigarers Vedkommende som for de dyre — for demokratisk er denne Handlemaade ikke, det er den meget dyre Grosserer cigar, som sagt, der nu lettes ved Hr. Borgbjergs Hjælp, medens de billige lettes langt mindre —, men alligevel er hver Øres Afgiftsnedsættelse for de billige Cigarer ganske overordentlig vigtig, fordi den danske Industri ikke med sin relativt høje Arbejdsløn formaar at fremstille disse Mærker konkurrencedygtigt overfor Udlandet. Derfor vil Sænkningen af disse Afgifter betyde en Invitation til Importen — omkring 10-Øres Cigaren vil der altid ligge et stort kommercielt Moment. Denne Fare, som man altsaa fra sagkyndig Side har peget paa, og som ogsaa har fundet Genklang hos dem af os, der kan huske Forhandlingerne vedrørende Loven i 1922, denne Fare viser sig ikke at kunne modarbejdes af den tilsyneladende Bom, man har søgt at sætte, og som Flertallet omtaler, idet man har forhøjet den mindste Skatteværdi fra 60 Kr. pr. 1 000 Stykker til 100 Kr. Det ser meget godt ud, men omsat i Kroner og Øre betyder det en Sænkning. 25 pCt. af 60 Kr. giver 15 Kr., og det er Mindstegrænsen nu; den nedsættes til 10 pCt. af 100 Kr., altsaa til 10 Kr. Derfor er der i Virkeligheden her — jeg vil ikke sige en katastrofal Fare, men en ubetinget Fare for, at Importen af billige Cigarer i nogen Grad kan leve op, den Import, man søgte at holde tilbage i 1922, og saa vil de Herrer,